

إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

له عمر بن الخطاب رضي الله عنه خه روايت دي وايي چي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ». «كله چې اذان كوونكى: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ووايي: نو ستاسو خه دي يو اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ووايي، بيا چې (اذان كوونكى) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايي، دا دي هم: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايي. بيا چې (اذان كوونكى) أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ووايي، نو دا دي هم: أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ووايي، بيا چې (اذان كوونكى) حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ووايي او دي به: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ووايي. بيا چې (اذان كوونكى) حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ووايي، دا به: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ووايي، بيا چې مؤذن: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ووايي، دا به هم: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ووايي. بيا چې (اذان كوونكى) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايي، او دا د زره نه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ووايي، نو جنت ته داخل شو.

[صحيح] [مسلم روايت كړى دى]

اذان خلكو ته د وخت د داخلېدلو په اړه خبر ورکوي، او د آذان کلمې د ايماني عقيدې ټولگه ده. په دې حديث کې رسول الله صلى الله عليه وسلم د اذان د اورېدو پر مهال بيانوي چې اورېدونکى به د اذان کوونکي په خبر الفاظ ووايي، کله چې اذان کوونکى "الله أكبر" ووايي: نو اورېدونکى هم: "الله أكبر" وايي او همداسې وريسي، تر دې چې کله اذان کوونکى "حي على الصلاة" او "حي على الفلاح"، ووايي نو اورېدونکى به "لا حول ولا قوة إلا بالله" ووايي. او رسول الله صلى الله عليه وسلم دا هم بيان کړه چې چا له مؤذن سره د زره له اخلاصه (د اذان کلمې) تکرار کړې، نو جنت ته به داخل شي. او د اذان د کلمو معنا (په لاندې ډول ده) "الله أكبر": يعنې دا چې هغه پاک ذات تر ټولو لوى، معزز او له هر شي څخه ستر دى. "أشهد أن لا إله إلا الله": يعنې له الله پرته پر حقه بل معبود نشته. "أشهد أن محمداً رسول الله": يعنې زه په خپله ژبه او زره اعتراف کوم او شاهدي ورکوم چې محمد د الله رسول دى، د الله لخوا رالېږل شوى او اطاعت يې واجب دى. "حي على الصلاة" يعنې لمانځه ته راشئ، او د اورېدونکي دا وينا "لا حول ولا قوة إلا بالله"، دا معنا لري چې د اطاعت له موانعو څخه د خلاصون لپاره حيله او يا د کولو لپاره يې ځواک او قدرت نشته مگر د الله تعالى په توفيق سره. "حي على الفلاح" يعنې د کاميابۍ سبب ته راشئ، چې هغه جنت گټل او له اور څخه ژغورل دي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65086>

